

er der Nogen, der har Skyld i, at vort hele Hærvæsen staaar paa et saadant Standpunkt, som det staaar, er det det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds. Og jeg er ikke færdig med det ærede Medlem endnu — naar han taler om forandrede Standpunkter og Principer, har jeg aldrig glemmt, med hvilken Høitidelighed det ærede Medlem i 1867 foreholdt os, at vi skulde stemme for den nuværende Hærlow for det Princip's Skyld, for hvilket vi skulde bringe et saadant stort Offer — i mine Dine et altsor stort Offer — nemlig den almindelige Bærnepligt. (Berg: Hør!) Det ærede Medlem siger „Hør“, det glæder mig, jeg haaber, at han baade vil se og høre, jeg haaber, han vil se efter, hvis det skulde være undgaet hans Opmærksomhed, at 1868, da vi behandlede den nuværende Bærnepligtslov

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem maa tillade mig, dette ligger ganske udenfor Sagen.

Hjør: Ja, det er meget uheldigt, at jeg ikke maa sige det ærede Medlem, hvad jeg har at sige ham om hans forandrede Standpunkt. Jeg er jo nødsaget til at forlade det og høre mig for den ærede Formand, og jeg er for saa vidt ogsaa færdig, jeg vil blot bede det ærede Medlem se efter, hvorledes han stemte om Ændringsforslaget om Præsterne's Bærnepligt (Berg: Na!). Det ærede Medlem siger Na!, men det er nok værd at faae det med; jeg anbefaler de Herrer at se det efter, som have Lyft til at se, hvorledes det ærede Medlem har stillet sig i hele den Tid. Jeg maa tilstaa, at der er Intet, der har forundret mig i den Grad som det, at jeg hørte hans Modstand mod de militære Udgifter; thi jeg har uregelmæssigt altid staaet i den Formening og er ikke fri for at staa i den endnu, at derjom Situationen var en saadan, at Regjeringen saandt den heldig, kunde den desværre faae ham til at gaa ind paa langt større Bevillinger, saa vilde vi nok blive adskilte; thi jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vilde komme til at gaa langt videre paa de militære Budgetter end jeg. Det er derfor saa forunderligt, at han nu er mod, at vi bevilge en Finantslov med et Indhold som denne. Jeg har nu omtrent sagt, hvad jeg kunde have Lyft til at sige; jeg kunde jo vel ganske vist have Lyft til at sige noget Mere, men jeg kan for saavidt være nogenlunde tilfredsstillet, som jeg har faaet sagt det ærede Medlem, hvad jeg vilde, sagt Regjeringen, hvad jeg vilde, og faaet sagt, hvilket mit Standpunkt er. Det er naturligvis at stemme for denne Finantslov, idet jeg er mig vel bevidst, at jeg maa høre Konsekventerne deraf, og at jeg maa finde mig i, at det ærede Medlem og hans nuværende Bemær, som han ikke vil tillade tillige ere mine Bemær, ville anklage os lige overfor vore Vælgere, idet jeg er

fuldstændig overbevist om, at enhver af os skal være i Stand til at forsvare, at vi sige vort „Ja“ til dette Mars Finantslov. Jeg gaar et Skridt videre, jeg siger, at jeg er temmelig sikker paa, at vi faae Tak til Løn for, at vi have hjulpet til at komme ind i et lovligt Spor. Der var vistnok Ingen, hørten af Spire eller af Venstre, der var vel tilfreds med, hvad der skete den 12te April og blev fortsat til den 8de November, og derfor begriber jeg ikke, at Nogen kan bebrejde os, at vi have hjulpet den nuværende Regjering med at faae Statskøbet paa ret Skjøl; jeg forstaaer ikke, naar de mene, at der derfor skal komme Ulykke over Fædrelandet, det tror jeg ikke paa; jeg har en langt bedre Tro til, at Alt skal gaa heldigt og godt, og at dette Mars Finantslov skal være en Spire og Begyndelse til en bedre Fortsaaelse og en roligere Udvikling af vore konstitutionelle Forhold, til en for Folket heldig Udvikling, langt heldigere end den Bei det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og hans Bemær vilde anvise os. Saaledes er min Betragtning, og med den for Die stemmer jeg for Finantsloven og siger til Slut, at jeg er fuldstændig forberedt paa at tage Konsekventerne deraf, og det skal være mig en Fornøjelse, saasnart Rigsdagen er forbi, at vi da kunne tage en Lørn med hinanden, som man siger.

Glaussen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Ternansen) kunde ikke i denne Finantslov se nogen Nederlag for Folkethinget. Det kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem ikke kan, efterjom hans Standpunkt, hans Opfattelse i de sidst foregaaende Aar med Hensyn til Folkethingets Stilling til Forsætningen har været meget vidt forskellig fra det Standpunkt og den Opfattelse, som det tidligere Flertal i dette Thing hidtil har indtaget. Man kan ikke se Nederlaget, og det kan jeg, som sagt, godt forstaa; men Nederlaget ser jeg deri, at Folkethinget ved at give dette Ministerium en Finantslov, efterat det har optraadt paa en saadan Maade, som det har, taber en væsentlig Del af den Betydning, som man maa indrømme, at det har i vor Forsætning. Deri siger jeg ligger Nederlaget, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører dog vist ogsaa har havt ligesom en Følelse af, at deri laa Noget, som kunde opfattes som et Nederlag, idet han forvarede sig meget stærkt imod, at Finantsloven ikke maatte opfattes som en Tillidsæklæring til Ministeriet. Hvis Finantsloven kunde opfattes som en Tillidsæklæring til Ministeriet, vilde det jo være et afgjort Nederlag for det Flertal, der de foregaaende Aar har opponeret mod dette Ministerium. Altsaa, naar den ærede Ordfører forvarede sig saa stærkt imod, at der lægges Tillid deri, saa forekommer det mig, at han har en Følelse af, at det vil kunne opfattes saaledes. Jeg tror nu ikke, at den ærede Ordfører har villet